

Motion till riksdagen 2013/14:Sf12

av David Lång (SD)
med anledning av prop. 2013/14:82

Tydligare regler om fri rörlighet för EES-medborgare och deras familjemedlemmar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett förtydligande i 2 kap. 8 a–c § utlänningslagen.
2. Riksdagen avslår regeringens förslag att stryka pass- eller identitetskravet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ändra den fria uppehållsrätten från tre månader till en månad.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tolkningen av uttrycket ”unreasonable burden”.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ett förtydligande av omfattningen av regeringens uttryck ”oskälighetsbelastning”.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om omfattningen av ekonomisk belastning.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ”hänsyn till allmän ordning och säkerhet”.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om undantag från avvisning.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hänsyn till allmän hälsa.
10. Riksdagen avslår regeringens förslag till 3 a kap. 5 a § 2 utlänningslagen.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Rikspolisstyrelsens anmälningsplikt.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om polisens möjlighet till omhändertagande.

Fel! Okänt namn på

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen om att ge gränspolisens möjlighet att neka utlänningar inträde om direktivets artikel 7 inte är uppfylld.

Motivering

Regeringen har i sin proposition 2013/14:82 lämnat förslag på tydligare regler om fri rörlighet för EES-medborgare och deras familjemedlemmar. Ett tydligt regelverk är önskvärt, dock inte på bekostnad av dess rättssäkerhet och funktionalitet. Med anledning härav bör följande tillföras/ändras.

För det första bör det förtydligas i 2 kap. 8 a–c § att kravet om visering, uppehållstillstånd samt arbetstillstånd inte gäller om personen har uppehållstillstånd eller ses som varaktigt bosatt i Sverige. Detta helt i enlighet med Rikspolisstyrelsens förslag. I annat fall lämnas lagen öppen för tolkningar som den inte är avsedd för.

Vidare föreslår regeringen att det nuvarande villkoret om krav på hemlandspass eller identitetskort vid viseringsfrihet för andra EES-medborgare än nordiska ska tas bort. Detta kan öppna upp för missbruk då det utan pass eller identitetskort kan vara svårt att fastställa egentlig nationalitet. Villkoret bör därför vara kvar i lagtexten och regeringens förslag avslås.

Utlänningslagen bör även ändras så att uppehållstillstånd eller uppehållsrätt ska krävas redan efter en månads vistelse i enlighet med direktivets kapitel VI. Tre månader är en alldeles för lång period utan kontroller eller annan information om vistelse och sysselsättning.

Jag vill även ifrågasätta regeringens nuvarande omvärdering av uttrycket ”unreasonable burden”, från ”belastning” till ”orimlig belastning”. Jag anser att ordet orimlig lämnar ett alltför stort utrymme, och det engelska uttrycket bör i stället tolkas som ”oskäligen belastning”. Det behövs även ett förtydligande om vad detta uttryck omfattar. Detta bör i enlighet med Förvaltningsrätten i Malmö inte endast begränsas till biståndssystemet enligt socialtjänstlagen eftersom förmåner även kan utgå med stöd av andra lagar. Exempelvis finns bostadsbidraget som i dag är ett ekonomiskt bistånd, men som inte bestäms av socialtjänstlagen. Detta bör därför omfatta all form av oskäligen belastning för trygghets- och biståndssystemen.

Vi måste även konstatera att i uttrycket ”av hänsyn till allmän ordning och säkerhet” ryms mycket mer än vad regeringen avser. Rikspolisstyrelsen framför att utredningens förslag innebär försämrade möjligheter för polismyndigheten att fatta beslut om avvisning som en brottsförebyggande åtgärd. Detta bör därför utredas ytterligare.

Gällande familjemedlemmars rätt att stanna vid separation, ska den fortsätta uppehållsrätten inte omfatta samboförhållanden, utan endast äktenskap eller registrerat partnerskap. Detta helt i enlighet med direktivet.

Vidare är det oförsiktigt av regeringen att inte inkludera möjligheten att avlägsna EES-medborgaren och dennes familjemedlemmar av hänsyn till

Fel! Okänt namn på

allmän hälsa. Även om situationen i dag kan tyckas överskådlig, vet vi ingenting om hur framtiden ser ut gällande pandemier eller andra folkhälsorisker.

Rikspolisstyrelsen anser även att en bestämmelse bör inrättas så att polisen ska underrätta Migrationsverket om en EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare sannolikt befinner sig i Sverige längre än tre månader och inte har uppehållsrätt. Regeringen anser att denna rekommendation ska tas under övervägande medan jag menar att en sådan rekommendation måste inkorporeras i regelverket. Annars uppstår en uppenbar brist i efterkontrollerna. Om uppehållsrätt efter dessa tre månader inte visar sig finnas, ska polisen också ges mandat att omhänderta personerna med syfte att påbörja ett ärende om avvisning eller utvisning.

Slutligen anser jag att gränspolisen ska åläggas att kontrollera, och i de fall villkoren i direktivets kapitel VII inte är uppfyllda avhysa, en inresande utlänning. I enlighet med artikel 7.1 b krävs att tillräckliga tillgångar finns för att utlänningen och dennes familjemedlemmar inte riskerar att bli en belastning för biståndssystemen. Detta bör kontrolleras vid gränsen vid inresetillfället.

Stockholm den 19 februari 2014

David Lång (SD)